

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 32. Manuelis obitus. Alexius Comenus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sedem Constantinopolitanam annis quatuordecim tenuisset. Sæcul. XII.
A.C. 1180.

Theodosius Antiochia oriundus, tum in monte S. Auxentii dia monachus, annis sex Ecclesiam Constantinopolitanam rexit. Ab eo Constitutionem Synodalem accepimus, die trigesima Julii, Indictione duodecima, nempe anno millesimo centesimo septuagesimo nono datam, in qua statuitur; puellam nubere posse consanguineo illius, cui necdum nubilis desponsata fuisset, quod hujusmodi sponsalia essent nulla. Jus Græco.
Ro. lib. 2.
p. 231.

§. XXXII.

Manuelis obitus. Alexius Comnenus Imperator.

Theodosius Patriarcha Imperatori, ex gravi morbo decumbenti, fida mente suadebat, dum tempus suppeteret & integris sensibus uteretur, saluti Imperii consuleret, & virum deligeret, cui filii Hæredis sui juventutem committeret. Sed Imperator respondit, se certissime scire, ex hoc morbo non moriturum, sed quatuordecim adhuc annis superstitem futurum. Nempe fidem habebat Astrologis, sibi sanitatem corporis & claras de hostibus victorias blando mendacio pollicentibus. Verumtamen, deficientibus in dies corporis Nicet. p. 142.

Sæcul. XII.
A.C. 1180.

ris viribus, spem inanem abjecit, & suggerente Patriarcha, brevi Edicto, in quo Astrologia damnabatur, subscripsit. Tum cum ipse venæ suæ pullsum manu explorasset, femur aliquoties percutiens & alte ingemiscens, habitum monasticum sibi afferri præcepit. Ergo in illa festinatione veste monastica super cetera velamenta induitur, licet nimis curta esset & indecora. Ita Manuel Imperator spiritum emisit die vigesima quarta Septembris anno millesimo centesimo octogesimo, secundum Græcos anno Mundi sexies millesimo sexcentesimo octogesimo nono, Indictione decima quarta inchoata, postquam Græcis imperasset annis triginta septem & sex mensibus, sepultusque est Constantinopoli in Monasterio *Pantocrator*, id est, Deo omnipotenti Sacro, ab Irene Imperatrice Matre sua fundato, ubi Monachi Ordinis S. Antonii, numero septingenti, degabant. Haud diu post in illud Monasterium translata est marmoris rubicundi tabula, magnitudine hominis staturam exæquans, quam Manuel Epheso advehi jufferat. Aiebantque illum ipsum esse lapidem, in quo Jesu Christi corpus, de Cruce depositum, unctum fuerat.

Nicot. VII.
n. 3. p. 134.

Manuel Monasterium quoddam, honori S. Michaelis Sacrum, ubi naves in Pontum Euxinum invehuntur, condiderat,

rat, quo monachos, a perfectionis studio maxime commendatos, collegerat. Ut vero omnem occasionem dissipandi spiritum tolleret, nec agros, nec vineas, nec alias res immobiles iis dedit, sed totum censum ex ærario Principis percipiendum constituit. Præterea renovavit quoddam Nicephori Phocæ Decretum, quo Monasteria plura Bona acquirere prohibebantur, modum vituperare solitus, quo pater suus & avus Monasteria fundaverant, multis agris fertilibus & pratis amplissimis iis collatis. Dicebat, Monachos debere habitare in cavernis, in desertis, & locis ab omni commercio humano remotis, quod mundo renunciaissent, nec convenire, ut in urbibus & foris conspicerentur. Querebatur, disciplinam monasticam ita collapsam, ut præter vestem, barbam promissam, ceteraque exteriora vix aliquid superesset.

Guilielmus Archiepiscopus Tyriensis, a Concilio Lateranensi rediens, Constantinopolim divertit, unde non ante Feriam quartam Paschalem, vigesimam tertiam Aprilis, hoc anno millesimo centesimo octogesimo digressus est. Is Ma-

Sæcul. XII.
A. C. 1180.

G. Tyr.
XXII. c. 45.

G 5

&

Sæcul. XII. & cunctis suavissimam sui reliquisse me-
 A.C. 1180. moriam. Unde patet, hunc Præsulem,
 etiam Latini Ritus esset, Manuelem pro
 Catholico habuisse. Superius etiam no-
 tavimus, quod Manueli Imperatori cum
 Summo Pontifice Alexandro Epistolarum
 commercium intercesserit; quare nemo
 affirmare potest, Manuelis tempore
 Schisma Græcorum jam fuisse formatum.

Cang. famil. Successit in Imperio Patri suo Alexius
 Byz. p. 186. Comnenus, natus circiter annos tredecim,
 sub tutela Matris suæ Mariæ, Rai-
 mundi Principis Antiocheni filiæ, quæ
 & ipsa ab Alexio Comneno Protevestiario
 seu Vestiarii Cæsarei præfecto, defun-
 cti Imperatoris Agnato, regi se patieba-
 tur.

§. XXXIII.

Ecclesia Latina in Oriente.

Sanut. III.
 fidel. Cruc.
 par. 6.
 c. ult.

Eodem anno millesimo centesimo octo-
 gesimo e vivis excessit Amalricus,
 Patriarcha Latinus Hierosolymæ, vir
 simplex, ideoque Ecclesiæ suæ parum
 utilis. Successit Heraclius, antea Archi-
 episcopus Latini Ritus Cæsareæ, pessimi
 exempli pastor, nam publice pellicem
 domi alebat, quam populus per plateas
 procedentem, & cultu pretioso splen-
 dentem, Patriarchissam appellabat. Cum
 Heraclius eligeretur palam dicentes au-
 diebantur: *Crucem Domini perditum
 ibit*